

Șoaptele toamnei

Daniel Vișan-Dimitriu

E toamnă
Și-nserarea adună în mănunchi
Furioare ce coboară, ca dintr-un tainic ciur,
În apa liniștită
La care, în genunchi,
Îmi tac nefericirea
Și să o schimb, mă jur.

“Ridică-te” -
Șoptiră, deasupra mea, din ramuri
Cu frunze-ngălbenite, copacii de pe mal -
“Și fă-ți din înserare
Amestec de balsamuri
Apoi, din visul nopții,
Al vieții madrigal!”

M-am ridicat
Și totul părea o feerie:
Pluteau, pe unde, raze, iar liniștea din lac
Se transformase-n imnuri,
În cânt de bucurie
Ce-mi aducea miresme
De flori de liliac.